

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 20 Noemvrie st. v.

Comisiunea de incompatibilitate a dietei ungare, având a se pronunța asupra declarațiunilor făcute de dl general Traian Doda, a hotărât, ca dl general să fie încă odată, acum de a treia oară, invitat a-și prezenta credenționalul și a lua parte la lucrările dietei.

Alegătorii din cercul Caransebeșului, întruniți ieri în conferință, au răspuns la această hotărâre prin adresa de aderență, pe care am publicat-o în numărul de ieri al „Tribunei“, adresă, prin care se hotărăse, cel puțin pentru un timp oare-care, modul de procedere al cercului electoral.

Și nu poate nimeni să mai stee cătuși de puțin la îndoială, că frații noștri din părțile Caransebeșului au votat în toată conștiința această adresă, ca bărbați hotărâți a primi toate consecințele hotărârilor, pe care le iau.

Nu e, precum a zis dl general, vorba numai de un scaun în parlamentul regatului ungar, ci de pozițiunea Românilor în viața publică a statului acestuia; frații noștri din părțile Caransebeșului, susținând pozițiunea d-lui general Traian Doda, susțin cauza noastră națională.

Și de aceea ochii tuturor Românilor sunt îndreptați asupra Caransebeșului.

Adresa de aderență a Caransebeșenilor nu e nici singura, nici cea dintâi adresă de felul acesta. Mai înainte de a se fi pronunțat alegătorii d-lui general Traian Doda ei înșiși, s-au pronunțat Români din toate părțile regatului ungar atât prin organele lor de publicitate, cât și prin adrese de aderență, și nici odată încă Români din țările coroanei ungare n-au fost atât de uniți ca acum.

Sunt, ce-i drept, oameni slabi de ânger, strimtorați ori obligați a sta în rezervă: acestia ori nu puteau, ori n-au îndrăsnit să se pronunțe. Atât de adevărată, atât de generală, atât de necondiționată e însă aderența Românilor, încât în ciuda demoralizării generale și în ciuda presiunilor de tot felul nu s'a găsit încă între Români nici un singur om, care ar fi cutezat să iee asupra sa sarcina infamantă de a afirma în public și fără de re-

servă, că sunt între Români din țările coroanei ungare și oameni care nu aderă la linia de conduită indicată de dl general Traian Doda.

Sunt numai oameni, cărora nu li-se cuvine ori care nu cutează să se pronunțe, ear' acestia își dau aprobarea prin tăcerea lor.

Stând astfel lucrurile, votul unui alegător român din cercul Caransebeșului nu mai prețuiesce ați un singur vot: fiesce-care alegător votează pentru o mie, fiesce-care bărbat, mergând la urnă, reprezintă masse întregi și scapă onoarea unui întreg popor, și fiesce-care mișel, care numai la sine se gândește, tradează o cauză sfântă.

Așa înțeleg și frații noștri din părțile Caransebeșului pozițiunea lor.

Ieri seară, după-ce „Tribuna“ eșise de sub tipar, ni-a sosit dela Caransebeș următoarea depeșă:

„Conferența, la care au luat parte preste 600 de delegați din toate comunele Severinului, votând cu mare însuflețire adresa de aderență, deputatul Traian Doda răspunde cuprins de emoțiune și dă în cuvinte convingătoare direcțiune pentru ținuta viitoare a cercului. Alegătorii primesc cu rară însuflețire angajamentul de a păstra și în viitor nepătată onoarea cercului nostru electoral“.

Așa să fie!

Scrisoare de aderență.

Alegătorii români din cercul electoral al Dicio-sân-Mărtinului au trimis generalului Traian Doda următoarea adresă:

Scumpe Generale!

Acum, în timpul de grele încercări pentru scumpa noastră națiune, când însușitorii supremației (eghemoniei) ne-au interzis exercițiul liber al limbei materne și ne-au impus pe al lor în afacerile bisericești, școlastice și judiciare (cu intențiunea de a ne maghiarisa); acum, când oficialii români, deși de ajuns calificați și o parte mare din viață au servit'o statului cu diligență și abnegațiune, ca remunerațiune se scot din funcțiune, lăsându-se fără pâine cu pruncii pe ulițe; acum, când Români sunt dați înapoi dela petiționarea și acceptarea oficiilor chiar și celor

mai inferioare, numai pentru-că sunt români: în acest timp de restriste prevedința divină Te-a destinat de ânger îngrijitor și apărător al neamului Tău.

Astă sfântă misiune, pentru carea trăiesci și ai zis, că ești gata a muri, 'Ti-o-ai împlinit și 'Ti-o împlinesci cu scumpătate și abnegațiune, căci ești acela, scumpe generale, care pe câmpul de luptă ai îmbetrânit, sprijinind și apărând tronul și patria; ești acela, care de un șir de ani lupti apărând adevărul și dreptatea; și acum, nimica ascundând, ai spus dietei prin președintele aceleia, că ca ablegat dietal nu vei abdice la mandat, dară nici nu poți lua parte la consultările dietale cu acei prea puternici părinți ai patriei, care nu respectază legile de înșiși ei alcătuite, și care pe populațiunea română o consideră de egal îndreptățită (îndatorată) numai la contribuiri pentru susținerea statului cu parale și sacrificii de sânge, ear' dela binefaceri o eschid ca pe o străină netrebnică; ai spus verde, că nu poți ședea în rândul acelor, care, restrângând în giurul lor toate bunătățile, țin cu putere, că statul și patria sunt numai ale lor, ear' poporul român e considerat numai de ilot, de o paria indiană.

Prin această francă declarațiune ai vestit și întregei Europene, că sbuciumările patrioților perciunați, prin care susțin morții, că în statul liberal maghiar toate merg de minune bine și în ordine exemplară, că toți cetățenii, fără deschilinare, sunt de o potrivă împărtașiți din drepturi și bunătăți, prin urmare înoată în fericire până în grumazi, ai arătat că acelea sunt numai pe buzile lor profane, numai pe hârtie, ear' în realitate ca în palmă. Ești menitul de prevedința divină, că adevărata cauză, pentru carea Români cetățeni preste trei milioane la număr nu sunt reprezentați în dieta țerii, să o aduci la cunoștința lumii civilizate și să areți, că în marșul lor de abstenență vor persevera până când dreptatea va triumfa.

Pentru aceasta procedură corectă și salutară grăbim a Te felicita și aprobându-o, din adâncul inimii rugăm pe atotputintele Dumne-deu, să-ți dea sănătate, ajutor și putere ca lupta începută să o conduci la victorie strălucită, și asigurându-Te că fideli te vom însoți, îți urăm la mulți ani să trăiești!

Cetatea-de-baltă, în 24 Noemv. 1887.

În numele alegătorilor români din cercul electoral al Dicio-sân-Mărtinului.

Iacob P. Macaveiu, preot gr-cat. și admin. protopp.; Simeon Pop, preot român gr-cat.; Ioan Pop, preot român gr-cat.; Miron Dascal preot român.

„Soarele unui războiu ruso-austriac“.

„Soarele unui războiu ruso-austriac e deja pe cerul dimineții. Se poate că vom avea ocaziune a-l vedea ridicându-se la înălțimea amiezii“.

Sunt frase aceste, frase de diar, cu toate acestea nu ne încumetăm a le contesta ori-ce importanță. Pentru-că, deși frase fiind, ele sunt tipărite în „Post“ din Berlin, într'un articol, care întreg, dela început până la fine miroasă greu a praf de pușcă. Afară de aceasta „Post“ din Berlin nu e numai un diar așa pe acî încolo, un petec de hârtie albă tipărit cu litere negre. „Post“ este organ cunoscut în lume de trâmbița de războiu a cancelarului de fier, a principelui de Bismarck. Nu e mirare, dacă toată lumea este oare-cum surprinsă de signalul din „Post“, care culminează în cele două frase citate de noi în fruntea acestor șiruri. Nu e mirare, dacă lumea surprinsă de tonul acesta, acum după evenimente cum au fost vizitele la Friedrichsruhe, visita Țarului în Berlin și mesagiul, prin care a fost deschis „Reichstag“-ul german în Berlin, se teme, crede că cetesce în frazele de mai sus un fel de „Achtung!“ (atențiune) atras asupra unui războiu în perspectivă.

Bine să fim înțeleși, nu susținem că „soarele unui războiu ruso-austriac trebuie neapărat să se ridice la înălțimea amiezii“. Ceea-ce s'a mai întemplat de alte ori s'ar putea întempla și de astă-dată: diplomația cu mâiestriile ei se îndrepte către colțuroase ale politice, vârsând negreală în loc de sânge. Soarele războiului ar dispărea, ca în părțile arctice soarele cel natural în timp de eamnă, fără se ajungă la înălțimea obișnuită a amiezii, earăși sub orizont și încă pe timp îndelungat. Dar' fiindcă nu susținem, că războiul trebuie se urmeze imediat și inevitabil signalului din „Post“, nu ne aflăm în pozițiune nici de a contesta cu deservire iminența sau, cel puțin posibilitatea războiului, într'un timp, fie și ceva mai îndepărtat.

Urmează dar' din toate, că situațiunea, și în deosebi a monarhiei noastre, nu este tocmai pe flori așternută. Căci dacă „soarele“ din cestiune s'ar ridica totuși la înălțimea amiezii, fie mai curând, fie mai târziu cetățenii monarhiei noastre, vor trebui să-și simtă zăduful în toată puterea.

Este dar' o necesitate imperativă, ca tot ce este cetățean austro-ungar, să se

Foița „Tribunei“.

Roma învinsă.

— Tragedie în V acte. —

De Alexandru Parodi.

Traducere de I. L. Caragiali.

Actul IV.

(Urmare.)

Fabiu.

Ai înfierat ocară pe vița strălucită,
Pe numele lui Fabiu, chiar tu! Nefericită!
Dar' cum te-ai dat acelui mișel amăgitor?
Răspunde, cum? Uitat-ai pe Ței, urgia lor
Și patria? Uitat-ai altarul, datoria?
Uitatu-ți-ai strămoșii, rușinea și mândria?
Uitatu-le-ai pe toate?

Opimia (hotărâtă).

Pe toate le-am uitat:

'Mi-a fost de dînsul milă, tot ce-mi ceru 'i-am dat;
Dar' m'am căit: iubire, viață, bucurie,
Jertfindu-le pe toate, mă 'ntorc la datorie.

Fabiu.

Așa dar' și fugiseși cu el? fugiseși chiar?

Opimia.

Voia să se ucidă, am vrut să-l mântui; dar'
Deși cu el fugisem, pătunsă de căință,
Gândindu-mă la Roma, îmi fu cu neputință

Să-l mai urmez. De unde puteam acum să fiu
Depart, fericit; mă vezi, la moarte viu
Și nu mă plâng, căci mie mormentu 'mi-e scăpare,
Dar' mă gândesc cu jale l'acel sârman, pe care
Îl voiu târi la moarte. Să mor! să mă 'ngropați,
Să mă jertfiți pe mine: pe dînsul să-l scăpați.
El e soldat al țerii; ați țeara stă să peară,
El trebuie să moară în luptă pentru țeară.
Cât pentru mine, teamă să n'ai, căci o să vezi:
Voiu să merg pe calea strămoșilor.

Fabiu.

Cutezi

A pomeni de dînsii? de dînsii, când o lume
Să 'nchină amintindu-și de falnicul lor nume.
Ei, de-ar trăi să vadă cum vezi eu fapta ta,
S'ar lăpăda de tine, din gropi te-ar blăstema.

Opimia.

Dar' tu?...

Fabiu.

Destul!

Opimia (arată ușa tribunalului.)

Pontifex e dincolo?

Fabiu.

Da, sfatul

Întreg te-așteaptă: du-te să-ți ispășești păcatul.

Opimia (după o tăcere.)

Vai, tată! vai! în ceasul când e se mă cobor
În groapa mea de viață: în ceasu 'ngrozitor

Când vina o să-mi fie așa de crunt plătită —
De tine, de bunica, de toți sunt părăsită.
Vai! nu-s de-ajuns pe semne durerea ce simțesc,
Rușinea și căința, — nu! nu pot să găsesc
Nici chiar la tine milă, deși 'mi-ai fost părinte.
De ce n'ai îndurare și nu-ți aduci aminte
Că tată-meu, cu limbă de moarte, te-a lăsat
Să-mi fii tu tată 'n lume, în paza ta m'a dat
Dicându-ți: „Frate, ține-mi copila, e sârmană
Să-i fii tu tată; cruț-o, să n'afle că-i orfană“.
Și chiar la ceasul ăsta de mine milă n'ai?
Eu cer să-mi...

(În genunchi).

Fabiu (înduișat și cu ochii în lacrimi).

Ce ceri? spune.

Opimia.

Ertare cer să-mi dai!

Fabiu.

Vei să mori cu cinste? vei să mori?

Opimia.

Da, tată

Fabiu.

Ridică-te; copila: de mine ești iertată!

(Se îmbrățosează)

Acuma, fii Romană, și fiică dacă 'mi ești,
Vin' fără șovăire osânda să-ți primesci!

(Caeso deschide perdelele).

Scena VI.

Aceiași, Luciu, Festu, Caeso, colegiul
Pontifilor, Scribi, Lictori, etc.

Fabiu (arătând pe Opimia).

Preoți! în fața voastră se află vinovată:
Vă faceți datoria, căci jertfa este gata!

Luciu (Opimiei, grav.)

Răspunde-ne, Vestală: cu-adevărat, tu chiar

Ai fost prihănitorea prea sfântului altar?

Opimia.

Da!

Luciu.

Tu?

Opimia.

Eu...

Luciu.

Tu?

Opimia.

Eu însămi!

Luciu.

Sârmană tu! Vestală

Necredincioasă Vestii și patriei fatală;
Tarpeia nouă, care de-altar te-ai lăpădat
Și care trup și suflet păcatului te-ai dat,
Sârmană tu! Luați-o și puneți-i pe frunte
Năframă neagră, semnul fărâdelegii crunte.
Ear' noi, preoți! noi nobili răsunători ceresci
Ai datinelor sfinte, ai legii strămoșesci,
Vestalei prihănite să-i dăm osândă dreaptă
O jertfă cere Vesta, și jertfa ne așteaptă!

(Va urma.)

concentreze pe cât numai se poate, ca toți umăr la umăr, se formeze falanga, murul cel viu de apărare al monarhiei.

Sînt însă oare compatrioții maghiari de acord cu noi în privința apărării monarhiei?

Siguri sîntem, că la întrebarea aceasta a noastră vor răspunde, și încă cu indignațiune, punându-ne și ei la rîndul lor întrebarea, că ne mai putem noi îndoi în puritatea patriotismului lor?

Și cu toate aceste noi nu avem încredință, noi trebuie să punem întrebarea așa după-cum am pus-o. Căci abstracțiune făcînd dela împregiurarea, că ei până înainte cu vre-o douăzeci de ani au conspirat de multe-ori contra monarhiei, nici acum nu se trudesce pentru consolidarea ei. Cel puțin pe oamenii, care sînt corifeii politici ai lor, noi nu-i vedem dîndu-și silința în direcțiunea întăririi și consolidării monarhiei.

Până când naționalităților nemaghiare le iau chiar și dreptul de a scrie cuitanții și adrese pe scrisori oficiale trimise pe poste, în limbile lor, de sigur ca se le îmbărbăteze în patriotism, compatrioții maghiari se încearcă în tot chipul, cum se împartă armata comună, pentru ca o parte din ea să fie numai maghiară.

Este evident, că corifeii politici ai maghiarilor doresc, ca nemulțumirea ce domnesce astăzi în cele politice, să fie transplăntată și în cele militare.

Și pentru-ce nu ar dori, când, după-cum se vede din expectațiunile presei lor, au aflat pentru civilști și leacul, prin care să se curețe curînd și sigur de nemulțumirea naționalităților nemaghiare: pe procurorul. Pentru soldați, când treaba ar veni până acolo, procurorii nu ar fi tocmai aplicabili, însă oare nu vor inventa ingenioși corifeii politici maghiari și pentru acestia ceva?

Nu ne îndoiim de loc. Sîntem siguri că vor inventa.

N'avem decât să reflectăm la ingeniositatea tinerimei universitare maghiare din Cluj, care a descoperit „floarea” cea „frumoasă” a Românilor, sau pentru Români: în limba maghiară *bittafa* (furci) numită, și ori-ce îndoială ulterioară trebuie să dispară.

Cât vor contribui corifeii politici ai compatrioților maghiari în chipul acesta la consolidarea monarhiei, este altă întrebare, la care ei, și nu noi, sînt datorii cu răspunsul.

Monarhia, sau cei din fruntea ei s'au îngrijit, ca întru cât în timpuri critice nu ar fi destul de consolidată în lăuntru, să se poată răzima pe alianțe sigure în afară. Monarhia a și cîștigat doi aliați puternici: pe Germania și Italia.

Compatrioții maghiari de mult își dau toate silințele să stîrpească, împreună cu alte naționalități nemaghiare, și pe Germani. Prin aceasta au provocat mult resentiment în Germania neoficială, ba au provocat și reuniuni cu scopul de a interveni întru apărarea elementului german amenințat din țările coroanei ungurești.

În mânia acestor reuniuni, dar' și în mânia alianței, în timpurile cele mai nouă ni s'a dat ocaziune să cetim, cum organe guvernamentale paradează cu date statistice despre progresul ce maghiarizarea face între Germanii din Ungaria.

Compatrioții maghiari însă nu se mulțumesc a lovi numai în Germania lui Bismarck, de altmintearea în aliații noastră. Puterea lor trebuie să o simțăm, și încă tocmai în zilele când soarele unui războiu ruso-austriac se ridică pe cerul politic, și ceealaltă aliată: Italia.

După-ce un principe bisericesc, episcopul Schlauch, în delegațiunea ungurească, așa mai cu perdea, s'a declarat pentru puterea lumească a Papei în detrimentul regatului Italiei, se întrunesc în casa sfatului capitalei Budapesta un număr mare de aristocrați, clerici și mirenii și cetățeni, sub conducerea contelui Zichy, ca să proclame unanim și pe față, în contradicțiune cu politica monarhiei austro-ungare, restaurarea puterii lumesci a papalității. Ce e mai mult. În adresa iubilărilor către Papa, în care corifeii maghiari exprimă fără de nici o rezervă pretensiunea de a i-se reda Papii puterea lumească, sînt subscriși funcționari, până și unii miniștri ungurești.

Și Germania și Italia sînt lovite în față în momentele foarte critice, din partea

compatrioților maghiari într'un mod, ca-și-cînd ei ar fi monarhia austro-ungară și ca-și-cînd acelea ar căuta alianța monarhiei austro-ungare.

Așa credem, că n'avem să mai aducem și alte argumente, cu care se probăm nisuița compatrioților maghiari de a „consolida” monarhia austro-ungară și de a o face tare în contra acelor, care o amenință din afară.

Confusiune în lăuntru, discredit în afară, eată în două cuvinte rezultatele politice corifeilor maghiari, chiar și în fața evenimentelor, care bat înfiorător la porțile monarhiei.

Să nu se supere compatrioții maghiari, însă în chipul acesta monarhia austro-ungară nu va fi pusă în picioare.

Norocul ei, că mai sînt și alți oameni în Austro-Ungaria, și nu numai Maghiari! Cu acestia și răzîmată pe aceia, însă emancipați de sub tutoratul maghiar, Austro-Ungaria va pute căuta liniștită la soarele răsboiului, ori și până la ce înălțime i-ar plăce să se ridice.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Noemvrie st. v.

Prima sesiune a noului period legislativ de cinci ani s'a deschis sub cele mai frumoase auspicii. Un deputat a întrebat în ședință publică pe ministrul Schéchenyi, dacă conștiința lui îi concede „a ține un mandat, pe care l-a cîștigat cu ajutorul unei crime comune, și a reprezenta un cerc, ai cărui alegători au votat în partea cea mai mare în contra lui?” Un alt deputat a prezentat o interpelațiune în privința faimelor ce s'au, răspîndit relativ la malversățiunile în administrarea muzeului național și a galeriei de tablouri din Budapesta. Și amîndouă aceste casuri stau în strînsă legătură unul cu celalalt, întru cât amîndouă dau cele mai eclatante dovezi despre demoralizarea ce a prins cele mai extinse rădăcini în Ungaria.

La alt loc reproducem ambele interpelațiuni ce s'au prezentat adunării deputaților în aceste afaceri, care varsă o lumină destul de drastică asupra stărilor din regatul ungar.

Radicali par' a fi renunțat la încercarea, de a ține pe Grèvy în postul de president al republicei. Agitațiunea pentru candidații s'a continuat ieri și alaltăieri cu mult zel. Aderenții lui Ferry și ai lui Freycinet afirmă, că candidații lor vor fi siguri de reușită. Dacă întreg partidul opozițional nu se va pute înțelege pentru un singur candidat, e probabil, că dreapta va învinge la alegere. Cercurile parlamentare își închipuiesc procedura la alegere astfel: Radicalii vor renunța la candidatura lui Floquet și toate voturile republicanilor progresiști se vor uni pentru Freycinet. Și astfel, la cas dacă dreapta nu va fi hotărîtoare pentru Ferry la prima alegere, la a doua alegere vor sta față în față drept candidați Ferry și Freycinet, și o mulțime de republicani, vîdînd, că alegerea lui Ferry numai cu ajutorul partidului din dreapta se va pute efectua, vor vota apoi mai bucuos pentru acel candidat republican, care poate fi ales fără ajutorul dreptei, adică pentru Freycinet. Această combinațiune ar ave pe partea ei probabilitatea, dacă concurenții lui Freycinet s'ar retrage întru adevăr. După actuala stare a lucrurilor însă nu se poate prevedea, ce are să aducă cu sine momentul din urmă.

Rusia continuă cu pregătirile sale de războiu. După o împărțire ce o primesc din Varșovia „Pol. Korr.”, s'a sporit adunarea de cantități mari de proviant în giurul nou construitelor fortificațiuni la Rovno, Luck și Dubno, unde s'au clădit și mai multe magazine.

Aceleași lucruri se împărtășesc din Lublin, unde, afară de aceasta, este pusă în perspectivă și construirea de nou fortificațiuni.

Convenția pentru regularea graniței, ce s'a încheiat între Austro-Ungaria și România, se va prezenta dîlele aceste în camera României. Acest act diplomatic este, după-cum împărtășesc „Corr. de l'Est”, foarte voluminos; conține mai mult de o sută de paragrafi și, drept acuze, o mulțime de protocoale.

Adunarea deputaților.

Scandalul dela muzeul național și dela muzeul de Bele-Arte.

În ședința dela 30 Noemvrie s'au urmat desbaterile asupra proiectului de lege privitor la monopolul tutunurilor. După o scurtă desbatere la care au luat parte deputații Hegedüs, Gulner și Helfy au urmat două interpelațiuni interesante în felul lor.

Geza Polonyi, își desvoaltă interpelația sa relativ la sustragerile comise în „muzeul național” și în „muzeul de Bele-Arte” din Budapesta. Interpelantul se suie pe tribună în mijlocul unui sgomot asurzitor; se aud strigăte: la loc! Interpelantul începe prin a constata surescitațiunea opiniunii publice asupra neorîduielilor și asupra relei administrațiuni și îngrijiri a celor mai de frunte aședîminte culturale și cere ca ministrul de culte să ordone o anchetă severă, pentru-ca opiniunea publică să fie edificată asupra acestei nelegiuri și faptuitorul să fie aspru pedepsit ca astfel să se dea o satisfacție binemeritată publicului, care a contribuit deci de ani pentru împodobirea acestui sanctuar național.

Se dice prin toate colțurile de stradă, ba unii chiar afirmă, că din „muzeul național” parte s'au înlocuit, parte au dispărut o mulțime de monede de aur, mai multe ornate bisericesci de pe timpul Stului Stefan și Bela IV, au dispărut și s'au înlocuit, cu altele false, antichități prețioase pe cari Maiestatea Sa le-a aședat provisor în „muzeul” nostru. Se afirmă mai departe că din „muzeul de Bele-Arte” s'au sustras tablourile cele mai prețioase ale lui Rembrandt, Dürer și Rafael și că nu există nici un catalog în „muzeul de Bele-Arte” despre numărul și felul tablourilor. Dacă cele mai scumpe aședîminte maghiare se administrează atât de ticălos, atunci interpelantul crede că e justificată interpelarea sa și că face un bun serviciu opiniunii publice. Condus de intențiuni bune și în speranță că ministrul de culte se va grăbi a liniști opiniunea publică și a desmînji sau a confirma aceste sgomote senzaționale își formulează interpelația în modul următor:

„1. Are cunoscință ministrul de culte, că din muzeul național s'au sustras o mulțime de antichități și obiecte prețioase depuse spre păstrare; are cunoscință, că din muzeul de bele-arte parte s'au sustras, parte s'au înlocuit cele mai scumpe tablouri? 2. Este adevărat, că ministrul de culte avînd cunoscință mai de vreme despre cele întemplete a ordonat anchetă? 3. La cas dacă se confirmă cele cuprinse în punctele precedente, cu ce își motivează ministrul de culte ordonarea anchetei?”

August Trefort, ministru al cultelor și instrucțiunii publice: Onorată casă! (S'auzim! S'auzim!) N'am intențiunea să dau răspuns obiectiv la interpelație, dar' rog să-mi îngăduie on. casă, să lămuresc puțin întreaga afacere. (S'auzim!) Sînt hotărît a crede, că aceste acușări și sgomote sînt lipsite de fond; pentru-că e imposibilitate morală, ca faptele înșirate să se fi întemplat. De altmintearea mă voi informa și întrucât va cere nevoa voi examina faptele și atunci voi ave onoarea a răspunde acestei interpelațiuni, adică a da lămuriri on. case. Pot să vă declar, că eu despre toate aceste n'am avut nici o cunoscință; pentru-că în acel cas aș fi ordonat o anchetă judiciară; dar' este adevărat, că am exmis o comisiune, cum am făcut mai de multe-ori, ca să viziteze museurile și să-mi dea raport special asupra modului cum ele sînt îngrijite, vî mărturisesc însă, că n'am știut până mai alaltăieri nimic despre aceste sgomote.

Carol Eötvös interpelează întregul cabinet asupra ilegalităților comise la alegerea din Kaposvár. Interpelantul adresează aspre mustrări comisiunii verificătoare a adunării, care fără a da nici o importanță petițiunii alegătorilor opoziționali din Kaposvár a verificat alegerea ministrului de comerț Széchenyi. Ei bine! dice interpelantul, dacă un ministru e atât de puternic într'un stat „constituțional”, atunci disolvați camerele, restabiliți despotismul și lucrați după cum vă taie capul.

Scandalul din Arad.

Întocmai ca la Sibiu, „crisa” a devenit în cele din urmă „scandal”.

Aici, ca la Arad, vorba era de a produce în societatea română o desbinare atât de adîncă, încât om să nu mai poată sta de vorbă cu om, Român să nu se mai poată uni la o lucrare comună cu alt Român.

Aici în Sibiu desbinătorii au profitat de legăturile familiare și de interesele atîrnatore de curtea metropolitană și de direcțiunea „Albinei”, pentru-ca să pună în conflict pe oamenii, care au crescut împreună, au trăit totdeauna și vor și astăzi să trăească în bună prietenie.

La Arad în lipsa altor legături, desbinătorii au profitat de cele confesionale.

Femeile române, trecînd cu vederea vrajba dintre bărbați, s'au înțeles între ele, ca să înființeze o „reuniune”, care avea și ea să înființeze o școală de fete. Statutele s'au votat și au și primit după o amănare de vre-o trei ani aprobarea guvernului. Nu mai rămănea decât să se constituie societatea pe baza acestor statute. Dl Deseanu însă, profitînd de pozițiunea sa de om „de încredere” și soț al d-nei presidente, alege cu titlu provisor, se pune în înțelegere cu alte trei doamne, una cumnata d-sale, alta soția dlui deputat Beles, ear' a treia soția dlui judecător Pagubă, pune la cale un „suplement” la statute, prin care „reuniunea” încă neînființată, care în virtutea statutelor e românească, se declară greco-orientală și pusă sub patronagiul Părintelui Episcop Ioan Mețianu.

De ce?! — Pentru-că și școala reuniunii din Sibiu e pusă sub patronagiul Părintelui Metropolit Miron?! De sigur nu! — Din întemplete însă una din cele mai culte și mai cu autoritate teme din societatea aradană, d-na Oncu, fîca întru fericire pomenitului Iosif Hodoș și nepoata lui Simeon Balint, care fusese, prelungă celelalte, și protopop greco-catolic, n'a fost botezată în legea părintelui, asesor consistorial la Sibiu, ci în a mumei. Și vorba era ca d-na Oncu să nu poată face parte din reuniune: deci — desbinare după confesiuni!

E lucru de sine înțeles, că acel „suplement”, pe care numai adunarea generală a „reuniunii” definitiv constituie ar fi putut să-l voteze, nu are nici o valoare. Doamnele cer deci constituirea definitivă — pe baza statutelor, ear' dl Deseanu cu doamnele sale nu convoacă adunarea constituantă.

Până aci totul e conflict, crîsă, vrajbă, apă tulbure, mai departe vine scandalul, înșinuările, calumniile, propaganda făcută pe șoptite și prin scrisori private pentru-ca să se acrediteze cele mai urite neadevăruri, atentul clandestin la onoarea și la buna reputațiune a adversarului.

Ne rezervăm a vorbi, după-ce s'or mai fi copt lucrurile, despre aceste atentate clandestine și despre opintirile ce se fac pentru sădirea sîmînței de vrajbă în societatea noastră cultă.

Deocamdată, dînd publicitate dării de seamă, pe care o primim dela d-na Letiția Oncu, stăruim cu toată căldura, ca frații nostri din „provincie” se bage bine de seamă și să nu uite nici odată, că oamenii cu obrazul curat vorbesc tare și numai cei-ce nu au obrazul curat șoptesc în taină și pe necontrolate.

Voci din provincie.

(Urmare și fine.)

Cât pot fi de naivi Maghiarii? Ei ne-ar cugeta agenți rusești, fără-ca să scie, că noi ne ferim de perirea noastră. Ei ne calcă altarele, ne calcă casele, ne bagă în închisoare și toate aceste le fac ca numai și numai să ne deslipim de dragostea ce o am avî față cu Rusia, — uitînd tot în acel timp, că urînd pe Ruși, singurii ei, Maghiarii, se înștrăinează de noi.

Rău fac Maghiarii cu aceste și mai rău lucră guvernul unguresc, care este în stare a comite atari erori politice.

Poporul român stă liniștit și privește cu sfială în giur de sine; vede și simte batjocura, la care este expus și tace, mereu tace. Ear' această tăcere a Românilor în nelinistesc pe Maghiar, se simte genat și prevede lucruri mari, care și-le-ar plănuși Românul în tăcerea lui. De aici apoi se deduce: Românul ardelean lucră conform ordinilor ce le-ar primi din afară.

Așa ceva doar' numai copii, care acum se învață a ține cartea în mîni, ar pute scrie și vorbi.

Trebuie să spunem adevărul și la acest loc așa după-cum este, și după-cum îl simțim noi Românii ardeleni.

E drept, și ar trebui să ne fie rușine nouă de noi înșine, dacă nu ne-am bucura, vîdînd progresele ce le fac contrații nostri din România, căci cultura românească, adevărata noastră cultură trebuie să ne vină astăzi dela București. În acest punct de vedere și numai în acesta pot ave dreptate Maghiarii.

În cestiunile politice sîntem atât de de parte unii de alții, ca cerul de pămînt. În aceste cestiuni nu avem nici în clin, nici în mîneacă.

De unde poate veni guvernul României să se amestece în afacerile noastre, când noi nici nu l'am rugat, și nice am pretins cîndva atare amestece.

Dacă am fi ajuns până la acest punct, atunci și noi tot cu acel drept am pute pretinde tot acel amestece în afacerile lor!!

Domnul Ioan Brătianu, care se bucură de o mare auctoritate și la masa poporului român din Ardeal, trebuie că-și ride, vădând în câte forme și chipuri sîntem suspicioși și aretați cu degetul și unii și alții.

Noi Românii preste tot, nu numai că ne ferim a propaga idea română, sau daco-română, ci din contră ne și ferim de a cugeta la dînsa.

Adevărații ei propagatori sînt Maghiarii; dîșii se vede, că sînt familiarizați cu această idee și de aceea se și încearcă poate a o și rezolva, fără însă ca să ne întrebe și pe noi pe compatrioții lor!?

Se vede, că Maghiarii nici în acest punct nu știu și nici nu cunosc patriotismul nostru și nestrămătata noastră credință și alipire către gloriosul Tron al Habsburgilor.

După toate aceste vin însă nise înșinuări de tot ridicole și ne mai avînd ce dice, șoptesc icicolo: Românii ardeleni sînt instrumentele Camarilei vieneze. Auți vorbă!

Bună educație politică trebuie că are Românul ardelean, dacă chiar are legături secrete cu Curtea. Dacă ar exista atari legături între noi și Curte, atunci așa credem, că și Maghiarii ar trebui se aibă ceva cunoștință baremi a miia parte despre așa ceva. Căci, ajunși odată Românii în poziție de a tracta chiar în mod indirect cu Curtea, ar ști astăzi a-și formula pretenziunile. . . . chiar în atare mod, încât ar trebui se simță și Maghiarul!! Este vorba de programul partidei naționale române. Acest program de i-ar gena ori-cât pe Maghiari, tot trebuie să se realizeze, chiar și cu anumire condițiuni.

Dacă Maghiarii se tem de Camarilă, facă-ne a ne deda și cu dragostea lor, și atunci ori-ce suspiciuni deșerte vor dispăre. Noi nu sîntem nise instrumente ale Camarilei, după-cum nu sîntem nice agenții statelor vecine, ci, ceea-ce sîntem este: că scim se impune de o parte cu numărul nostru, ear' de altă parte cu pozițiunea geografică în care ne aflăm anume puși de providință.

Incât dară Maghiarii au respect de noi, bine fac, căci trebuie să o scie, că au de lucru cu un popor de ordine și cu mîntea la loc. Inzadar vor fi toate opintirile lor, pentru a ne scoate din reserva, în care ne aflăm, căci la nice un pas nesocotit nu o să ne scoată. . .

Noi, și mai cu seamă noi provincialiștii, care trăim între parinții, frații și rudeniile noastre, noi scim de-ce este capace Românul. El își iubese patria și Tronul chiar așa ca și pe sine însuși. Ochii poporului român, ai masei românesce sînt ațintiți spre Tron, și de aici și numai de aici își așteaptă alinare și mîngăiere.

Ear' Maiestatea Sa Domnitorul nostru, care ne cunoaște atât de bine, la un timp binevenit de sigur va pronunța cuvintele salutei: *Sarve parve nepos Romuli?*

De aceea stăruim cu această ocaziune, ca Maghiarii să-și vină în fire, se nu aștepte momentul, ca chiar Maiestatea Sa să fie mijlocitorul între noi.

Stăruim pre lungă aceste numai și numai din punctul de vedere al ecuității. Pentru-că așa cugetă Românii ardeleni, cătă vreme nu sînt agenți nici ai străinilor și nice instrumente ale Camarilei, și vom stărui după drepturile noastre până când vom fi Români conșcii de noi, și conșcii de vitalitatea noastră.

Un preot gr.-cat.

Cronică.

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai Luni seara.

Numire. Ioan Clintoc fost profesor la gimnasiul român gr.-cat. din Beiuș s'a promovat la parochia vacantă Racova-Rakos-Terebes în districtul protopopesc Supur, ear' în loc lui, ca profesor la gimnasiul din Beiuș s'a numit Victor Borlan teolog absolut în seminarul central din Budapesta și de odată și censurat pentru postul de profesor.

Necrolog. Ni se trimite următorul anunț: Maria Hosszu născ. Mihalyi ca consoartă, Etelka, Margareta, Elisabeta și Catarina ca fiice cu inima frântă de durere anunță, că scumpul soț și tată Alexiu Hosszu de Kis-Nyires, sub jude cerual regese după un morb grav, în anul 51 al vieții sale laborioase, la 29 Noemvrie n. 1887, seara a încetat din viață. Rămășițele pămîntesci se vor așeza în cimiterul „Rózsahegy“ din loc la 1 Decemvrie după amăci la 2 oare.

Hymen. Dl Samuil Roșu, învățător la școala capitală română gr.-or. în Sas-Sebeș și d-șoara Elisabeta Joandrea, învățătoare tot la aceeași școală, și-au serbat cununia la 20 Noemvrie st. n. în biserica gr.-or. din Sibiu — cetate.

Constituire. Comitetul societății „Academia ortodoxă“ pentru literatură, retorică și musică bisericească în seminarul archidiececan din Cernăuți, ales în ședința generală din 12/24 Noemvrie a. c. s'a constituit pentru anul școlastic 1887/8 în ședința comitetului din 14/26 Noemvrie în următorul mod: Președ. al societății „Academia ortodoxă“ etc: George Moroșan-Mihăiescu, secretar de externe: Victor Zăhareșcu, secretar de interne: Eusebie Sorocean. Secțiunea literară: Președ. al sect. și vice-preș. II: Ioan Dorofteiu, bibliotecar: Nicolae Stefurea, rînduitor: Ioan Mintici. Secțiunea musicală: Preș. al sect. și vice-preș. I: Vasile Iavorovschi, Casar: Nicolae Mihălcu, Controlor: Samuil Sauciu. Comisiunea revădătoare: Teodor Petruc, Vasile Gaina, Nicolae Așadețu.

DI V. A. Urechia a ținut o conferență la Pitești în favorul ridicării unei statue lui Miron Costin. Entusiasmul Piteștenilor a fost la culme. S'a cerut publicarea în broșuri populare a conferinței.

Naufrații pe Marea-Neagră. În cursul zilelor de 2 și 3 Noemvrie a. c. a fost o furtună din cele mai violente pe Marea-Neagră și s'au întemplat mai multe naufrații, între care se citează, că vaporul elen „Thracia“, proprietatea fraților Theofilatos, din Brăila, fiind încărcat din acest port cu cereale și cu 170 boi pe bord, a fost nevoit căpitanul a arunca mai toți boii în mare, numai să salveze vaporul. Alte 2 vapoare engleze, încărcate cu cereale, unul din portul Brăila și celalalt din portul Odessa, s'au înecat ambele cu tot echipajul lor, fără să scape vre-o persoană. Un alt vapor elen „Dio Fili“, a suferit foarte mult. Se crede însă, că catastrofa a fost mai întînsă și se așteaptă descoperirea și a altor naufrații.

Bismarck și eticheta. La prânzul de gală din Berlin, ce s'a dat în onoarea Țarului, principelui Bismarck i-s'a făcut o nedreptate. Cancelarul a seșut între cei din urmă la masă. După „Freisinnigen Zeitung“ comitele Perponcher mareașalul curții a cerut în Friedrichsruhe o audiență dela Bismarck să se scuse pentru greșeala făcută. Bismarck însă a fost „împedecat“ de a-l primi.

Feciorul Țarului — soldat german. Al doilea fecior al Țarului, marele duce George, s'a doilea ca locotenent în suita regimentului I prusian de călăreși al „Împăratului Alexandru III.“

Salba Țarevnei. În 26 a lunii Noemvrie i-s'a serbat țarevna aniversarea: cu această ocaziune soțul-său, Țarul, i-a făcut prezent o salbă conștituă din patruzeci de smaragde, adică atâtea câți ani are împărăteasa. Această salbă e de frumsețe neocomparabilă și de tot scumpă. Ca se poată cumpăra aceste smaragde, au trebuit să alerge mai mulți agenți rușesci un pătrar de an prin lume, firesc tot lucrul a fost păstrat, ca cea mai mare taină, căci prețul smaragdelor s'ar fi scumpit foarte mult, îndată-ce s'ar fi audiat, că Țarul vrea să cumpere smaragde. Țarevna posedă cele mai multe ornamente și scumpuluri, astfel este cea mai avută între toate suveranele Europei.

O rezoluțiune caracteristică. Cunoscuta „Ligă a patrioților“ din Franția a votat următoarea rezoluțiune caracteristică: „Liga rămîne neutră în chestia presidențială și în cea ministerială, cu două condiții: întâiu, ca dl Grévy, președintele discreditat al republicei să nu rămână la postul său, și al doilea, ca dl Ferry, reprezentantul acreditat al dlui Bismarck să nu fie ales de președinte al republicei.“

Meeting de protestare. Liberalii spanioli de toate nuanțele și-au propus să organizeze un meeting pentru de a protesta contra iubileului Ponticelului Leon XIII, sub cuvînt, că acesta ar constitui o mare manifestare din partea ultramontanilor în favoarea restabilirii puterii temporale a Papei.

Un interesant proiect de căsătorie. Se vorbește prin Paris mult, că marele principe Michael, fratele principesei de Mecklenburg-Schwerin, are de gînd să iee în căsătorie pe cunoscuta cîntăreață van Zandt.

Sultanul și presa turcească. În Constantinopol apare un diar guvernamental turcesc „Levan Herald“, care a fost oprit zilele trecute de a se mai tipări. Într'un articol prim s'a scris despre politica rusească, Sultanului i-s'a părut, că în acel articol se tractează prea aspru cestiunea și, temîndu-se de supărarea Țarului, el a oprit prin un ordin, tipărirea diarului pe timp nedeterminat.

Museul numismatic din Atena jefuit. În zilele trecute s'au furat dela museul numismatic din Atena 2125 de medalii antice, dintre care 112 au fost de aur și 878 de argint. Paguba e enormă, nu pentru aurul și argintul din acele medalii, dar' cu privire la știința arheologică, acele bucăți antice, sînt de o valoare colosală, și nu se mai pot înlocui. Mai mulți tuncționari ai museului au fost arestați.

Furt de giuvaere. Ieri noapte au intrat furi în prăvălia lui Madras de pe bulevardul Madalain din Paris și i-au furat giuvaere în preț de 500.000 de franci. Acest furt e o faptă de tot temerară, căci prăvălia stă într'un loc deschis și mereu cutrierat de poliție; acei furi au trebuit să fie mai cutezetori decît cei care în anii trecuți au jefuit pe giuvelierul Granichstädten din Viena. În total, au fost furate 60 de diademe de brilliant coliere și alte lucruri de gală. Poliția caută pe furi în rușul capului; se presupune că furi sînt nise străini.

Bibliografie. Spre scire: Am de vîndare următoarele opuri scrise de mine: Micul Abecedar, 18 tabele de părete; Micul Abecedar P. I., Micul Abecedar P. II., Micul Gratulant, Micul Legendar, toate pentru școlari; Metodel Abecedarului, Exerciții intuitive, ambe pentru învățători; Limba românească, Economia, Istoria naturală, Socoata P. I. și II., Geografia P. I., toate pentru școlari; Geografia P. II. (oprită), Tabelele măsurile și banii, Abecedar german-român, Cîntările Vitilemului. Ioan Tuducescu, învățător (posta B-Lippa).

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 486/1887.

Proiect de regulament

pentru cursul complementar, împreună cu școala civilă de fete, susținută de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu.

(Urmare.)

§. 18.

Geografia, o oară pe săptămână.

Învățămîntul se va începe cu geografia matematică sau astronomică, dîndu-se elevelor noțiunile cele mai necesare din aceea și din cosmografie.

După aceea va urma geografia fizică și în legătură cu conținutul acesteia, dat earăși pe scurt, se vor împărtași elevelor în liniamente generale și cunoștințe din geologia despre formațiunile pămîntului. Încheierea se va face cu geografia politică. Din aceasta se vor lua pe rînd mai întăiu continentele și mările în totalitatea lor. Apoi se va trece la împărțirea continentelor în staturi, cu care ocaziune elevele vor avé să desemneze incele chartele respective. În cele din urmă li-se vor da descrieri atât despre popoare, cât și despre ținuturi și locuri mai memorabile în formă de tablouri.

§. 19.

Higiiena, o oară pe săptămână.

Noțiuni elementare despre organismul corpului și despre funcțiunile organelor aceluia. Condițiunile principale, dela cari atîrnă sănătatea corpului. Materiile nutritoare și nutrirea corpului. Invenirea. Ajutorul în casuri de pericole de viață. Măsuri de luat în casuri de morburii epidemice. Îngrijirea de morburii în general.

§. 20.

Pedagogia de casă, o oară pe săptămână.

Noțiuni elementare despre relațiunile dintre suflet și corp, mijloce prin sistemul cerebro-spinal și în legătură cu acestea desfășurarea fenomenelor celor mai însemnate din viața spirituală. Noțiunea educațiunii și a pedagogiei. Îngrijirea ce trebuie să se dea copiilor din punct de vedere pedagogic și igienic în anul întăiu, al doilea, al treilea și până într'al șeptelea al vieții.

§. 21.

Economia de casă, o oară pe săptămână.

Chemarea femeii în conducerea economiei de casă. Venitele și speșele necesare și cele nenecesare. Luxul și urmările lui. Arangierea și ținerea în ordine și curățenie a căsii. Gustul bun și moda. Conservarea mobilelor și a uneltei de casă. Conservarea materiilor menite pentru nutrirea. Noțiuni generale despre prepararea bucatelor. Împărțirea lucrului în economie. Servitorii și alte persoane ajutătoare în purtarea economiei. Noțiuni despre îngrijirea animalelor domestice și a plantelor necesare în bucatărie. Influența ce femeia economă exercită asupra vieții morale și asupra poziției sociale a familiei. Inșușirile, ce femeia trebuie să le aibă mai ales ca economă.

§. 22.

Lucrul de mână femeiesc, 6 oare pe săptămână.

Desemnul pentru croitorie. Croirea de albituri și de vestminte. Deprinderi în cusutul cu mîna și mașina. Repararea și confecționarea de albituri și vestminte.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută în 31 Octomvrie 1887.

Iacob Bologa m. p.,
v.-president.

Dr. I. Crișian m. p.,
secretar II.

(Va urma.)

Din public.)*

Dare de seamă publică.

În urma regretabilului incident, prin care a ajuns reuniunea femeilor române din Arad și provincie într'un stadiu abnormal, după-ce nici la solicitarea mea încă din luna Decemvrie 1886 adresată prezidiului până acum nu s'a convocat comitetul reuniunii pentru darea mea de seamă și pentru revidarea socotelilor și după experiențele mai recente nici ca este speranță de a o pute face pe calea sa în mod accesibil pentru mine; pentru dumerirea onoratului public contributor, dar' în deosebi pentru prevenirea și încetarea înșinuărilor oculte: mă simț îndemnată a veni pe această cale neobișnuită cu darea de seamă despre averea reuniunii în următoarele:

1. Conform cărții principale la sfîrșitul anului 1886 averea reuniunii este 2.173 fl. 85 cr.
2. Procente de depuneri după această capital pe semestrul I 1887 43 „ 40 „
3. În 16 Maiu a. c. am primit dela președintele balului român ca venit al balului arangiat în favoarea reuniunii în Februarie 1887 449 „ 28 „
4. Procente de depuneri după această sumă din 16 Maiu până în 28 Noemvrie a. c. 8 „ 80 „
5. În 12 Oct. a. c. dela Ilustr. Sa dl Zeno Mocsonyi a întrat contribuiri în sumă de 30 „ 18 „
6. În luna curentă ca taxe încurșe dela membrii ordinari și ajutători 41 „ — „

Suma totală 2.746 fl. 51 cr.

Acești bani sînt elocați:

- I. La cassa de păstrare comitatensă aradană în Libelul Nr. 7343 2.247 fl. 43 cr.
- II. La institutul de credit și economii „Victoria“ în Arad, în Libelul Nr. 21 499 fl. 8 cr.

Suma 2.746 fl. 51 cr.

Libelele împreună cu toate documentele se pot vedé ori-și-cînd la subscrisa în Arad, strada Petőfi Nr. 1.

În sfîrșit îmi țin de datorință a declara, că voui îngrijii această avere până când reuniunea femeilor române din Arad și provincie se va constitui definitiv și legal pe basa statutelor aprobate de înaltul guvern.

Arad, 29 Noemv. n. 1887.

Letiția Oncu,
cassieră.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 2 Decemvrie n. Rouvier face în cameră împărtașirea, că schimbându-și președintele Grévy hotărîrea de a se retrage, cabinetul își dă din nou demisiunea. Ședința se suspendează pe două ciasuri. Dreapta a primit împărtașirea făcută de Rouvier cu risete. În fața parlamentului erau adunate mase mari de popor, pe care Derouléde le ajută pentru Grévy. Strigăte: „trăească Grévy! Jos Grévy! Jos Ferry!“ Masele iau o atitudine amenințătoare și Derouléde era pe aci să fie omorît, s'au luat însă măsuri și el a fost apărat de poliție.

4 oare. Deschidîndu-se din nou ședința camerei, ea s'a suspendat încă odată până la 6 oare; Rouvier a încunoscîntat în timpul acesta pe Grévy despre cele petrecute și la 8 oare a făcut împărtașirea, că Grévy earăși și-a schimbat hotărîrea și le va face Sâmbătă camerelor notificarea despre hotărîrea sa, de oare-ce congresul va trebui să se întrunească imediat după-ce președintele își va fi dat demisiunea. Hotărîrea lui Grévy de a demisiona este acum neschimbată. După ședința camerei, mulțimea s'a risipit fără nici un incident. Derouléde a mai continuat agitațiunea, a fost arestat însă de poliție și pus în urmă earăși în libertate.

Redactor responsabil: **Adrian Cașolțanu.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 16 Decembrie st. n. a. c. imobilele Szarei Kondán de către judecătoria reg. din Madoș.

— 20 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Geréb de către judecătoria reg. din Covasna.

— 29 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Andrei Günther de către judecătoria reg. din Elisabetopol.

— 17 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Ața Predts de către judecătoria reg. din Verșet.

— 20 Februarie st. n. 1888 imobilele Tereziei Bonomi de către tribunalul reg. din Timișoara.

— 27 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Pavel Szarvadi, 11 Februarie st. n. 1888 imobilele Teclii Hollaky de către tribunalul reg. din Turda.

Economie.

Săcara ca nutreț.

Cultivarea săcării pentru nutreț cu mult mai puțin se întrebuințează decât s'ar dori. Agriculturii nu le place acele soiuri de cereale, despre care s'a îndatnat a ține că le cultivatează pentru boabe.

Să le taie (cosească) în stare verde. Nu iau în considerațiune, cum în timpul prezentei despărțământului principal din agronomie, la care economii trebuie să-și întorcă deosebită atențiune, este cultura vitelor și cu aceasta a nutrețului. În pământurile bune, producătoare de „trifoiu“ ușor se poate varia nutrețul, dar' nu așa în pământurile slabe și ușoare. Pentru aceasta săcarea este cea mai potrivită de oare-ce ea are cea preferență, că se poate cultiva pretutindenea, precum în pământul cel mai greu, așa și în cel ușor păsipos. La cas când atare pământ ușor capătă nutreț îndestulitor, atunci acesta în primăvară ne dă mult și bogat nutreț, deosebit că îndreptează minunat locul.

„G. S.“

Tergul de rimători în Steinbruch. În 30 Noembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.— cr. până 44.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.½ cr. până 45.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țărănească, grea 43.— cr. până 43.½ cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.½ cr., ușoară 41.— cr. până 42.½ cr., românesco de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.— cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Bursa de București.

30 Noembrie — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 5%	—	—
Renta română amort. 5%	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 6%	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	88.½	—
Împrumutul Municipal 5%	—	—
Scrisuri func. rurale 7%	—	—
Scrisuri func. rurale 5%	—	—
Idem urbane 7%	—	—
„ 6%	—	—
„ 5%	—	—
Banca Naț. (500 lei vârs. într.)	—	1034.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.)	—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vârs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)	—	—
Oblig. Casei Pensiunilor	—	—
Agio.	—	15.15
Schimb		
Londra 3 luni	25.15	—
„ cek	25.36¾	—
Paris 3 luni	99.35	—
„ cek	100.07½	—
Berlin 3 luni	123.70	—
„ cek	124.35	—
Viena	2.01¾	—
Agio.	15.75	—

Bursa de Budapesta

din 1 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	99.15
„ „ hârtie „ 4%	85.75
„ „ hârtie „ 5%	149.—
Împrumutul căilor ferate ung.	149.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ung.	104.25
„ „ cu cl. de sortare	104.—
„ „ bânățene-timișene	104.—
„ „ cu cl. de sortare	104.—
„ „ transilvane	104.50
„ „ croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.—
Rentă de hârtie austriacă	81.10
„ „ argint austriacă	82.50
„ „ aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
„ „ de credit ung.	282.75
„ „ austr.	277.40
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.92
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Bursa de Viena

din 1 Decembrie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	99.40
„ „ hârtie „ 4%	85.75
„ „ hârtie „ 5%	149.50
Împrumutul căilor ferate ung.	149.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	125.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ung.	104.80
„ „ cu cl. de sortare	104.30
„ „ bânățene-timișene	104.20
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.20
„ „ transilvane	104.40
„ „ croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	124.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Rentă de hârtie austriacă	81.25
„ „ argint austriacă	82.25
Rentă de aur austriacă	111.90
Losuri austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	887.—
„ „ de credit ung.	284.75
„ „ austr.	278.50
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.95½
Mărci 100 imp. germane	61.77½
Londra 10 Livres sterlingi	125.85

Cursul pieței din Sibiu

din 2 Decembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vând.	8.55
Lire turcesci	—	11.20	—	11.25
Imperiali	—	10.20	—	10.25
Ruble rusești	—	1.09	—	1.10

Se caută o Menageră

care știe fierbe bine.

Informațiuni la administrațiunea „Tribunei“.

[519] 3-3

Medicinae universae

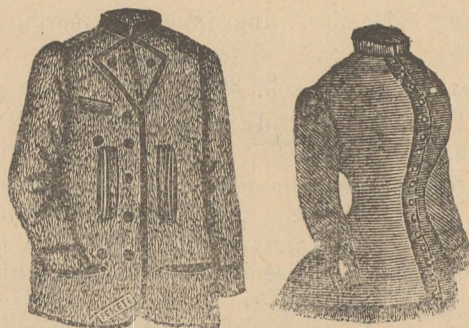
Dr. P. Cioranu

ord. 2-3 strada Morei Nr. 8.

[513] 4-6

Umezeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.80.

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftin sunt țesutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.80, țesute în 1 calitate. Aceste vestite jachete „civile“ sunt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în coloare sură, brună, melée, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului, și sunt de o valoare neprețuită. Afară de soțul mai sus numit a fl. 1.80 se mai află în deposit pentru dame și soiri mai fine:

Din lână fină de zephir des țesute și calde

fl. 3.25.

Din postav simplu și përos în calitate de iarnă caldă

fl. 5.10.

Drept măsură e destul a se înșemna cuprinsul peptului.

Singurul loc de expedițiune cu rambursă numai la:

I. Fekete, expedițiune de vestimente, Viena, Hundsthermerstrasse 18/3.

[497] 8-12

Specialitate în arme de precisiune.

Puști de vânat

Puști de salon, Pistoale și revolvere

ale fabricii patentate

M. Arendt

în Lüttch (Belgia)

se află pre lungă prețuri moderate la

domnul Carol F. Jickeli,

Sibiu.

6-6 [396]

Numai veritabil cu marca fabricii M. A. pentru calitate bună ordinară. Armele de precisiune sunt provădate cu hârtie de garanție și cu marca Arendt.

Cea mai bună [448] 16

Hârtia de țigarete

e veretabilul

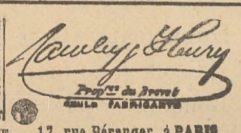
LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

17, rue Déranger, à PARIS

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai nouă ghete (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghete bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neintrecutei mele alifii de bătături și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 24.

[499] 8-52

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

[455] 22

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează pe lungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1883 fl.	516,711.66
în a. 1884	24,778.08
în a. 1885	35,702.29
în a. 1886	40,565.12

Suma fl. 617,757.15

în a. 1869—1883 fl.	348,145.02
în a. 1884	40,084.13
în a. 1885	35,843.24
în a. 1886	43,594.—

Suma fl. 467,666.39

1,085.423 fl. 53 cr.

Conform bilanțului pentru 1886 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

605.053 fl. 64 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.